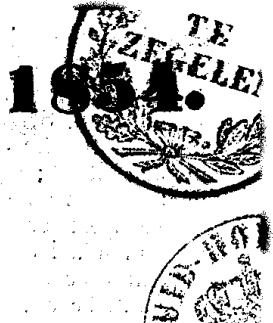

DE GRONDWET.

VERSCIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van een tot zes regels. f 1.00.
Van zeven tot tien regels. 0.15.
Van elf tot twintig regels.
Van meer dan twintig regels.
Bijlagen van geboorte, huwelijken en overlijden,
geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel
daarvoor begrepen.

ZATURDAG 5 AUGUSTUS.

UITGEVER DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondent M. Schooneveld en Zoon,
Heurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 8 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen
per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
abonnement f 30, Ned. Cour.

Naar het schijnt heeft de heer VAN HEIDEN REINE-
schijn het zinledige van zijn amendement, betrekkelijk
aanhang van geboorte, huwelijken en overlijden,
geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel
daarvoor begrepen.

Tusschen artt. 117 en 118 een nieuw art. 118 te plaatsen,
luidende als volgt:
"De slaven worden vrij verklaard.
"De tijd wanneer en de wijze en voorwaarden waarop, worden
bij algemeene verordening geregeld."
Art. 118 wordt 119.
Art. 119 nieuw 120, te lezen als volgt:
"De regten en verplichtingen der meesters, ten aanzien der in
Nederlandsch Indië aanwezige slaven, tot op het tijdstip dat
de bepaling van art. 118 zal zijn ten uitvoer gelegd, worden bij
algemeene verordening geregeld."

Dit nieuwe voorstel omvat eene merkbare verbetering;
liever, nogtans lezen wij, ook omdat het beter wetstijl
is: "De slaven zijn vrij", zoo als de heer VAN HOË-
VELL voorstelt.

De invoeging in art. 119 "tot op het tijdstip dat
de bepaling van art. 118 zal zijn ten uitvoer gelegd",
lijkt wij ten eenemale overbodig achten; want het
zal wel van zelf spreken, dat zoodra de slaven zijn vrij
verklaard en er dus geene slaven meer bestaan, er
ook geene meesters kunnen zijn, die regten en ver-
plichtingen, ten aanzien van slaven, kunnen doen gelden
of moeten nakomen.

De intrekking van het zinledige amendement, doet
ons genoegen: en het zou ons aangenaam zijn, indien
het nieuw voorgestelde werd aangenomen, ingeval het
voorstel van den heer v. HOËVELL mogt worden ver-
worpen. Het is ons ten eenemale onverschillig van
welke zijde eene goede zaak voortkomt; wij ondersteunen
het goede, wat wij vinden. Om evenwel iets goeds bij
deze Kamer te brengen, schijnt het noodig,
dat het komé van de "tegenovergestelde rigting"; wij
zien anders geene reden, waarom de heer VAN HEIDEN
de eer van het voorstel, thans nagenoeg van gelijke
strekking, aan den heer VAN HOËVELL tracht te ont-
nemen.

In de Nederlander van heden lezen wij de volgende
regelen:

De beradslaging over het Reglement op het beleid der Re-
gering van Nederlandsch Indië, welke de Kamer sedert vele da-
gen bezig houdt, heeft bereids tot niet onbelangrijke uitkomsten
geleid.

De wisseling van gedachten, ofschoon in den regel slechts
over weinigen gevoerd, verspreidt over vele zaken helderder
licht.

Op enkele punten zijn werkelijk verbeteringen aangebracht;
het gemeen overleg in de bepalingen, welke ter behan-
deling overblijven (niet het minst in die betrekkelijk drukpers,
Sluis en Godsdienst), tot de opheffing leiden van, in ons
oogen, gewigtige bezwaren.

Het schijnt ons toe, dat het "helderder licht", door
de wisseling van gedachten over het Indisch regerings-
reglement gevoerd, alleen gestrekt heeft om duidelijk
aan te toonen, dat de Kamer over vele quaestien be-
druft, ex tripode, zonder dat zij kan geacht wor-
den in staat te zijn geweest een bepaald oordeel te
vellen over zoo vele gewigtige vraagstukken, die de
deskundigen onderling nog in merkbaar geschil houden.
Wat den wensch van de Nederlander aangaat: het
kan ons aangenaam geweest zijn, bijaldien men had
kunnen goedvinden op te noemen: welke de "gewigtige
bezwaren" zijn, die de anti-revolutionairen hebben
tegen de, nog ter behandeling overgebleven, bepalingen,
merkelend, in die betrekkelijk de drukpers, slavernij en
Godsdienst, volgens hen, zal behooren veranderd te
worden.

worden, bij de eindstemming over de wet de anti-revo-
lutionairen zich zelve gelijk zullen blijven.

Zoo onbestemd als nu de bezwaren worden opgesomd,
zal, vreezen wij, bij het Indisch Reglement de her-
haling vertoond worden van te geen bij de wet op de
kerkgenootschappen is gezien, namelijk: tegen spreken
en voor stemmen.

De uitleg, dien de 's Gravenhaagsche Nieuwsbode aan
zijne homologatie op de bedreigingen der Amsterdams-
sche Courant, nu in de laatste plaats heeft gegeven,
schijnt ook de Arnheemsche Courant niet te bevredigen.
In een artikel, dat zij aan dit onderwerp wijdt, lezen
wij o. a. het volgende:

De Amsterdamsche Courant, die het eerste dien aanval tegen
den Koning heeft gericht, blijft het stilzwijgen bewaren, en poogt
zelfs niet den indruk harer woorden weg te nemen. De Haagsche
Nieuwsbode schijnt het onvoegzame, neen, het misdadige der
aantijging te hebben gevoeld en waagt ten minste eene poging
in haar nummer van 2 dezer om er eene wending aan te geven.
Zij schrijft: "Het zij ons alleen geoorloofd met een enkel woord
te doen opmerken, dat eene verandering der Grondwet (aange-
nomen dat zij bij meerdere woeling der partijen, onvermijdelijk
zoude kunnen worden) daarom nog geen coup d'état is te noe-
men. Onze verschillende Grondwetten, door het vorstelijk gezag
en de volksvertegenwoordigers achtereenvolgens bezworen, van
1815 tot 1848 inbegrepen, hebben allen de mogelijkheid van
herziening toegelaten, en daartoe den weg aangewezen. Met
inachtname van later bepalingen op dat stuk, kan die herziening
ten allen tijde ondernomen of voorgesteld worden."

Wij doen gaarne hulde aan de 's G. N. om den indruk van
het gezegde weg te nemen; maar twifelen of dit doel op die
wijze wordt bereikt. Wil men nu de zaak voorstellen, alsof er
alleen sprake ware geweest van eene wijziging onzer instellingen
langs grondwettigen weg — dan heeft men zich belagchelijk ge-
maakt door dit als een middel van bedreiging te willen bezigen
tegen eene eventuele meerderheid der Tweede Kamer, en gaf men
ten onregte op, dat in het gegeven geval onze instellingen ge-
vaar zouden loopen. Een voorstel tot herziening der Grondwet
toch, moet door de wet worden bekrachtigd, en wordt achter-
volgd door eene ontbinding der Staten-Generaal, terwijl de nieuw
benoemde kamers slechts met eene meerderheid van twee derde
der stemmen het voorstel kunnen aannemen. Het bewandelen van
dien wettelijken weg kan niets dreigends hebben voor eene meer-
derheid in de Tweede Kamer: niets dreigends voor eene partij,
die, zoo als mede uit de jongste verkiezingen blijkt, geen be-
roep op de natie behoeft te schromen, maar daardoor veeleer in
kracht zou winnen. In dien zin is het eene even ijdele en be-
lagchelijke bedreiging — als zij in anderen zin grievend en bele-
digend voor het hoofd van den Staat, en zelfs misdadig was.
De Haagsche Nieuwsbode heeft de keus.

Wij meenden met duidelijke woorden in de Amsterdamsche
Courant en de Nieuwsbode gelezen te hebben, dat, zoo het
bovendrijven der constitutionele partij en hare te strenge eischen
een ministerie Thorbecke noodig mogten maken — dan veeleer
tot een coup d'état zou worden overgegaan: althans, dat in dat
geval onze Grondwet gevaar zou loopen!

Wij voor ons strijden niet voor een ministerie Thorbecke,
maar voor constitutionele beginselen; evenwel houden wij ons
verzekerd en achten het pligtmatig, vooral voor ministeriële bla-
den, door gelijke verzekering de natie gerustheid in te boezemen,
dat, zoo 's lands belang dit eischt, Z. M. niet aarzelen zal op
nieuw de leiding der regering aan Thorbecke op te dragen, al
ware het dat Z. M. daarbij persoonlijke sympathien aan het alge-
meene welzijn moet ten offer brengen. Elke andere veronder-
stelling is in-constitutioneel.

Alsnog wachten wij, met de Arnheemsche Courant
en de Tijd, eene regtvaardiging van de zijde der Am-
sterdamsche. Het Goudsch Kronijkske, dat vroeger wel
eens den coup d'état als zijn geliefde stokpaardje
behandelde en tot verinheemsching aanbeval, beweert
ook nog in zijn N°. van gister, dat de artikelen van
de Amsterdamsche Courant "inderdaad op een aanval
"tegen onzen geëerbiedigden Koning uitliepen."

Wij achten de klagt van de Nederlander in n°. 1256
niet geheel ongegrond:

"Het voorstel omtrent de bijzondere scholen is nu door de ver-
werping eene afgedane zaak."
"Er is evenwel nog menig punt dat zich daaraan hecht en het-

welk op die wijze niet afgedaan wordt; hetwelk juist door de ver-
werping onafgedaan blijft.

"Zullen nu de ouders te Zalt-Bommel, uit aanmerking van het
financieel belang der stadsschool, worden genoodzaakt de kinderen
te brengen onder de leiding van een openbaren onderwijzer, in
wien als opvoeder door hen geen vertrouwen gesteld wordt."

"Zullen de ouders te Uithuizen, omdat het plaatselijk bestuur
en de Gedeputeerde Staten het openbaar onderwijs christelijk
genoeg achten, de kinderen moeten zenden naar eene school, die
tot eene Groninger gezindheidsschool gemaakt is?"

"Mag op de openbare school volgens de wet van 1806, Bijbel en
Volkshistorie worden ter zijde gesteld?"

"En wanneer dit tegen de wet geschiedt, moet dan tevens het
misbruik tot gewelensdwang van een Besluit hetgeen ter bescher-
ming van gewetensvrijheid zou verstrekken, nog langer worden
geduld?"

"Zou tegemoetkoming, nu twaalf jaren met het oog, niet enkel
op hetgeen de Grondwet van 1848 belooft, maar ook op hetgeen
de Grondwet van 1815 gewild en bedoeld heeft, ontijdig ge-
weest zijn?"

Evenwel zij het ons vergund ten aanzien van die
vragen op te merken:

De vrijheid der bijzondere scholen bleef, ook na de
aanneming van het voorstel, afhankelijk van de bijzon-
dere sympathie of antipathie des Ministers, om een be-
sluit van weigering te schorsen of te vernietigen in
het algemeen belang.

Het scheen voor de rigting, die door de anti-revo-
lutionaire partij werd ondersteund, bewaard, om af te
wijken van het spoor, dat door het vorig Ministerie was
gebaand; het is aan het hoofd der anti-revolutionaire
partij niet mogen gelukken, om die afwijking te ver-
hoeden, daar zij tot "eene tegenovergestelde rigting" de
eerste impulsie gaf.

De belanghebbenden te Zalt-Bommel en te Uithuizen,
of liever, de voorstanders der bijzondere scholen hebben
uit dien hoofde weinig verplichting aan den heer GROEN;
en het is ook hier weder bewaarheid: "un sage ennemi
vaut mieux qu'un imprudent ami."

De valsche plooi, dien de vrijheid van onderwijs door
de revelatie der "tegenwoordige rigting" heeft gekregen,
zal, naar wij vreezen, niet zonder invloed blijven op de
regeling van het onderwijs en een aaneengesloten getal
stemmen zou de rigting der "invallende gedachten" kun-
nen doen triumpferen.

Van deze Kamer is uitvoering van de Grondwet slechts
te verwachten in reactionairen zin.

Zal de vernieuwde Kamer van milder geest doordron-
gen zijn?

Men schijnt het te vreezen.

Wilt ge voorbeelden? Let op den spoed, om nog door
deze Kamer, als met stoom, wetsontwerpen te doen
aannemen. Slaat het oog op het oordeel der ministe-
riële bladen over den afloop der verkiezingen.

En als eenmaal de klagt algemeen wordt en gewetensdwang
niet slechts in naam, maar inderdaad heerscht,
dan zal menigeen nog denken aan de houding der
anti-revolutionaire partij in April 1853.

Het zwaard, waarmede men het vorig Ministerie
bestreed, wordt thans reeds tegen de bestrijders gekeerd.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Den 29sten, ten half negen uur des morgens heeft
Espartero, zoo als reeds vroeger gemeld was, zijn intogt
in Madrid gedaan. Deze intogt had plaats onder de uit-
bundigste blijken van geestdrift. De geheele bevolking van
Madrid was zamengestroomd om den man te ontvangen,
die de constitutionele beweging als het ware vertegen-
woordigt. De generaal San Miguel was hem te gemoet
gegaan. Des avonds werd O'Donnell verwacht en de bevol-
king was op nieuw de poorten uitgestroomd om hem te
ontvangen. Den volgende dag werden de generaals Serrano
en Messina verwacht aan het hoofd van de troepen
onder bevel van O'Donnell.

Volgens telegrafische dépêches bestaat het Spaansche
kabinet uit de volgende mannen: de hertog van Victoria,
président van den Raad; de generaal O'Donnell, minster
van Oorlog; Don José Alonso, Justitie, Don Francisco
Lujan, openbare werken, Don Francisco Santa-Cruz,

binnenlandsche zaken, Don Jose Manuel Mollaro, finantien, generaal Allende Y Sallazar marine. Don Joaquin Pacheco, buitenlandsche zaken, O'Donnell en San Miguel zijn tot maarschalken, Serrano tot kapitein-generaal van Andalusie benoemd. De heer Pacheco was reeds in 1847 president van den Raad; hij en Don José Alonzo behooren tot de gematigde progressisten. Don Francisco Lujan is reeds vroeger minister van openbare werken geweest; hij is een oud officier van de genie en een zeer liberaal en constitutioneel man. De markies de Santa-Cruz heeft weinige politieke antecedensten; hij is een gematigd progressist en bezit grooten invloed. Van den heer Mollaro, den nieuwen minister van finantien, heeft men nooit vroeger hooren spreken. Wellicht heeft de telegraaf een verkeerden naam overgebracht.

Het blijkt ook hieruit, dat de progressisten en de gematigde liberalen, zich in Spanje aaneengesloten hebben. Dit is inderdaad een waarborg voor de toekomst. Sedert de afkondiging van de proclamatiën, die wij vroeger hebben medegedeeld, wordt de Koningin, wanneer zij zich vertoont, met de levendigste blijken van geestdrift ontvangen.

Het feit wordt van verschillende kanten bevestigd, dat de Russen eene achterwaartsche beweging maken. Het is evenwel onbekend tot waar en waarom die geschied is. Daaromtrent werden allerlei gissingen vooropgezet. De Fransche *Moniteur* beweert, dat deze beweging slechts een middel is om alles in het onzekere te laten, en dat het doel is om de Mogendheden te verschalken, andere weder willen, dat dit geheurt om Oostenrijk bepaaldelyk te beletten, om zich bij de Westersche mogendheden aan te sluiten, en dat de Russen de Vorstendommen geheel zullen ontruimen, weder anderen betwijfelen dit laatste, en zien in den terugtogt der Russen niets dan eene krijgskundige beweging. Wij zullen en kunnen ons omtrent al deze meeningen in geene gissingen wagen, en achten het geraten de gebeurtenissen af te wachten. De Fransche *Moniteur* wil, dat de Turken tot Frateschti zijn voortgerukt.

Men wil nog steeds, dat de strijdkrachten der verbondene mogendheden thans tegen de Krim zullen worden aangewend. Brieven uit Konstantinopel tot 22 willen, dat een Fransch corps te Varna zal worden ingescheept, en waarschijnlijk te Kaffa in de Krim, zou landen. Den 28 zou een Engelsch corps vertrekken, dat een aanval op Anapa zou doen. Indien Kaffa en Anapa genomen mogten zijn, dan zou de straat Ijono-Kale en de zee van Azof voor de verbondene vloeten openliggen. Men wil, dat de aanval op Sebastopol eerst later zou geschieden.

Intusschen bevindt men zich thans op nieuw in een tijdperk van angstige verwachting, elke dag kan groote gebeurtenissen in het leven roepen, maar kan ook aan de Oostersche quaestie eene wending geven, waardoor de hoop op den vrede op goede gronden zal worden gevestigd.

De inneming van Bomarsund wordt noch bevestigd noch tegengesproken.

De nieuwe Oostenrijksche gezant bij den Zwitserschen Bond, baron von Kubeck, is te Bern aangekomen, en heeft zijne geloofsbrieven overgelegd. Hij heeft verklaard, dat Oostenrijk ten zeerste wenscht het geschil met Zwitserland, dat thans reeds sedert achttien maanden hangende is, ten einde te brengen.

Te Genua heerscht de cholera; de stad wordt door geheele scharen van inwoners verlaten. De overheid doet al het mogelijke om hulp te verleen. Parma is tengevolge van de laatste onlusten, die aldaar hebben plaats gehad, aan een gestrengen staat van beleg onderworpen. Talrijke Oostenrijksche troepen rukken derwaarts op. De Hertogin regentes en hare Ministers schijnen wel tot toegevendheid over te hellen, maar zij zijn niet in staat om aan den invloed van de Oostenrijksche bevelhebbers weerstand te bieden. Het gerucht was dezer dagen verspreid, dat ook in andere steden van Italië; als Milaan, Brescia, Bologna enz., onlusten waren uitgebarsten.

Deze geruchten hebben zich evenwel niet bevestigd.

De *Baltic* heeft berichten uit New-York tot 22 July aangebragt; zij zijn van geenerlei belang.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN VRIJDAG, 4 AUGUSTUS.

De heraadslagingen worden voortgezet over art. 104 van het ontwerp tot vaststelling van het reglement op het beleid der Regering in Ned. Indie.

De MINISTER V. JUSTITIE zegt, dat ofschoon het misschien mogelijk is dat de bepaling, zoo als die lag, te rijmen is met de letter der Grondwet, de Regering echter meent dat die niet overeensteemt met den geest, waarin art. 159 der Grondwet in 1848 tot stand kwam. Gehecht aan die grondwet in den geest, waarin zij is vastgesteld, aarzelt de Regering niet art. 104 van dit Reglement aldus te wijzigen. «De Gouv.-Gen. en luitenant Gouv.-Gen. staan, wegens misdrijven of overtredingen in Nederland te regt; wegens ambtsmisdrijven voor den Hoogen Raad der Nederlanden; wegens andere misdrijven of overtredingen ter plaatse, waar de zetel der Regering in Nederland is gevestigd, voor den rechter die naar de Nederlandsche Wetgeving bevoegd is over het onderwerp te oordeelen.»

De heer THORBECKE heeft nu volkomen vrede met het art. Wat met de Grondwet strijdig was, is nu uit het art.

weggelaten; en hij trekt dus zijn amend. in.

Art. 104 wordt aldus gewijzigd aangenomen, alsmede de artt. 105, 106 en 107 Vldc hoofdstuk. — Van de ingezetenen. — Art. 108. Dit art. luidt aldus: «Met uitzondering van de personen van 's Rijks wege naar Nederlandsch Indie gezonden, mag niemand zich van elders aldaar vestigen, zonder schriftelijks vergunning, op Java en Madura van den Gouverneur-Generaal, elders van den hoogsten gewestelijken gezaghebber.

De voorwaarden der toelating van Nederlanders en vreemdelingen worden bij algemeene verordening geregeld.

De heer VAN HOËVELL vraagt: 1°. of het noodig is, na aanrening van het stelsel van politieke uitzetting, dergelijke vergunning te eischen voor personen, die zich in Indie willen vestigen? en 2°. hoedanig of op dit oogenblik de voorwaarden der toelating zijn, vooral met betrekking tot Nederlanders, zoowel hier te lande als in Indie.

De heer SLOET zegt, dat er jaarlijks groote aantallen Chinezen naar den Indischen Archipel verhuizen en dat dit bij de onlusten in China meer en meer zal toenemen. Nu vraagt hij of die Chinezen hoofd voor hoofd daartoe eene schriftelijke vergunning moeten hebben? zoo niet, dan verkeerden de Chinezen in gunstiger positie, dan de Nederlanders, volgens dit artikel.

De heer MEEUSEN zegt, dat er H. Woensdag eenige onzekerheid is gerezen, naar aanleiding van het antwoord van den Min. van Koloniën, op eene vraag van den heer Rochussen. Z. i. kan de Min. niet bedoelen of volhouden, dat politieke uitzetting kan plaats hebben door intrekking van de acte van vast verblijf, maar daar er in de discussie van Woensdag duisterheid is ontstaan, ondersteunt hij het denkbeeld van den heer van Hoëvell; want anders wordt een eenmaal gegeven waarborg op indirecte wijze illusoir gemaakt, en er zou dus een amend. noodig worden.

De MIN. V. KOL. heeft niet bedoeld de acten van vast verblijf, maar wel de acten van tijdelijke toelating, die alleen tot wederopzeggens toe verleend worden. Hij gelooft ook niet dat er voorbeelden bekend zijn van intrekking van acten van vast verblijf. Nu is het waar dat de intrekking eener acte van tijdelijk verblijf, voor den persoon die het geldt, hetzelfde is als uitzetting, maar de gevallen staan toch niet geheel gelijk. De minister kan niet toestemmen dat art. 108 onnoodig is; het is een noodzakelijk algemeene regel, opdat men wete op welke voorwaarden men zich in Ned.-Indie kan vestigen. De uitzetting is niet genoeg om in de plaats te treden voor de algemeene regelen voor de vestiging. Het artikel zal geene belemmering zijn, voor de vestiging van Nederlanders. De vraag is ook aanhangig om de formaliteiten in Nederland nog gevorderd af te schaffen. Overigens staat de Nederlander niet achter bij den vreemdeling, want deze laatste krijgt maar eene acte van tijdelijk en niet van vast verblijf, zoo als de Nederlander. — Op de vraag van den heer Sloet, betrekkelijk de vestiging der Chinezen, antwoordt de minister dat als de vestiging geschiedt op plaatsen onder het onmiddellijk beheer van ons gezag, dat dan de vergunning noodig is; maar als het geschiedt op plaatsen, waar de indische vorsten het beheer voeren, daar hangt het af van de overeenkomsten, die door die vorsten met het Gouvernement gesloten zijn.

De heer V. NISPEN wil twee waarborgen tegen de zijdelingsche toepassing van art. 48: 1°. dat aan Nederlanders niet anders dan acten van vast verblijf zullen worden uitgereikt; en 2°. dat dit op dezelfde voorwaarden geschiedt als nu, namelijk dat ze niet kunnen worden ingetrokken.

De heer MACKAY heeft tegen het artikel geen bezwaar, omdat er algemeene regelen bij algemeene verordeningen zullen worden gesteld en daarbij zullen voorzeker de waarborgen worden opgenomen, die de heer van Nispen heeft opgegeven. Maar hij heeft meer bedenkingen tegen de formaliteiten, die hier te lande bestaan, waardoor de toegang in Indie voor Nederlanders zeer wordt belemmerd, hetgeen hij schadelijk acht in het belang der Nederlandsche industrie en ook voor de vestiging voor Nederlanders in Indie. Hij bepaalt zich echter alleen tot de opmerking en de aanbeveling om er verandering in te brengen.

De heer SLOET vraagt nog: 1o. of ook Nederlanders de vrijheid zullen hebben om in onafhankelijke rijken van de buitenbezittingen, zich zonder vergunning te mogen nederzetten, even als de Chinezen; en 2o. welke waarborgen er zijn dat Gouv.-Gen. in het vervolg aan Nederlanders niet alleen acten van tijdelijk verblijf zal verleen, die wel kunnen worden ingetrokken.

De heer VAN HOËVELL zegt, dat we eene wet maken en als men dit artikel aanneemt, men dan al de waarborgen, die tegen het misbruik van politieke uitzettingen zijn verstrekt, geheel uit de hand geeft. Waartoe dient het geheele artikel? Men kan in Indie goede politie-verordeningen en maatregelen nemen, en dan komt het geheele voorschrift niet te pas.

De MINISTER beaamt en waardeert de zorg, hier voor de vestiging van Nederlanders in Indie, maar vraagt of er eenige grond bestaat, dat onder de tegenwoordige tijdsomstandigheden, de Regering de waarborgen die bestaan, zou willen wegnemen? Er is geen grond voor het vermoeden, dat men zou bepalen, dat ook de acten van vast verblijf tot wederopzeggens toe zullen worden uitgegeven of dat men minder gunstige voorwaarden zal maken dan thans. Ten aanzien der vraag van den heer Mackay, herhaalt Z. Exc., dat er onderzoek aanhangig is of de formaliteiten in Nederland nog noodig zijn. — In antwoord op de eerste vraag van den heer Sloet zegt de Min. dat die heer hem verkeerd heeft verstaan. Hij heeft niet gezegd: «de Chinezen mogen, zonder vergunning, in Indie verblijf houden,» maar wel, «dat hunne toelating afhankelijk is van de overeenkomst met de Indische vorsten.»

De heer ROCHUSSEN gelooft niet, dat ooit iemand zal worden dat de acten van vast verblijf zullen worden ingetrokken. Hij acht het vraagstuk omtrent de toelating het verblijf van Chinezen van meer belang; dat is de gewichtigste en moeilijkste van alles.

De Chinezen zijn tot dus verre althans een onmisbaar element. Ze zijn overal in de Indische maatschappij alle bedrijven werkzaam en ondernemend. Het is een rig en volhardend volk. Hij is er dus verre van af te ze te willen weren; maar hij gelooft toch, dat aan de vaste vestiging zekere perken moeten worden gesteld, particulier landbezit neemt op eene onrustbarende toe; het wordt, z. i., hoog tijd, dat er maatregelen worden genomen; hij verlangt ze niet in dit Reglement, hij beveelt dit onderwerp bijzonder aan de zorg der Regering aan.

De heer VAN NISPEN stelt nu als amend. voor nieuwe alinea bij dit art. te voegen van den volgenden inhoud: «Aan Nederlanders, welke de bovenbedoelde vestiging verkregen hebben, kan niet, dan in de gevallen op de wijze, bij art. 48 vermeld, het verblijf in Nederland worden ontzegd.»

Na eene repliek van den Minister van Koloniën, het amend. van den heer van Nispen aangenomen met tegen 6 stemmen. — Tegen de heeren Wintgens, De Bosscha, Hoekwater van Franck en Stolte.

Art. 108 wordt daarna aldus gewijzigd zonder stemmen aangenomen, alsmede de artt. 109, 110 en 111.

In art. 112 heeft de Minister eene kleine wijziging redactie gebracht, en wordt aangenomen.

Art. 113 luidt aldus: «Het toezigt der Regering op drukpers wordt bij algemeene verordening geregeld overeenstemming met het beginsel, dat het door de pers openbaren van gedachten of gevoelens en het toevan buiten Ned. Indie gedrukte stukken, geene aanbelemmering mogen ondervinden dan in het belang van Staat gevorderd wordt.»

De heer THORBECKE beschouwt op dit oogenblik, de vrijheid van drukpers niet in het belang van hen, die gedachten wenschen te openbaren of van hen die zich onderrigten. Hij wil ze enkel beschouwen in betrekking tot het belang, dat eene goede Regering bij die vrijheid eene Regering, die iets anders wil kennen dan de waarheid, en dan mag de Regering dat magtig niet ter zijde stellen. De vrijheid van drukpers is in het belang der Regering vooral daar waar andere borgen ontbreken of soms misschien moeten ontbreken hebben lang en met zorg over dit reglement beraad.

Hij vraagt: welke waarborgen zijn voor eene goede ring in dit reglement opgenomen. 1°. zijn hier regelen eene goede organisatie van het binnenlandsch bestuur, dat is overgelaten aan één persoon, den Gouv.-Gen. voorbijgaand geag. 2°. de bescherming der inland volking? Ja, ze is geschreven in de wet, maar wegeene waarborgen, dat ze goed zal werken. Integende familie-erfelijkheid der regenten pleit er zelfs tegen. is alleen te regtvaardigen in het hoofd van den Staat, lijke van ambtenaren vermindert de waarborgen neulandsche bevolking, zoo die in dit onderwerp van het cultuurstelsel. Zijn er waarborgen tegen misbru overdriving? Is er eenige verzekering, dat het cultuur in zijne ware rigting zal bewaakt en bewaard worden ten laatste vraagt Spr.: of de waarborg der misverantwoordelijkheid (soms andere waarborgen onnauw kende) hier aanwezig is? Neen, zegt hij, in plaats de wet, zijn we telkens verwezen naar de algemeene ordeningen.

Spr. meent, na deze algemeene beschouwingen, het doel met dit artikel toch niet zal kunnen bereikt dat de bepaling zal ontdoken worden, en dat er de delijke werking van te vreezen is. Het art. 113 hem ook toe een teruggang te zijn, zelfs van het begin van het gebruik dat tot dusver in Indie van staande bepalingen is gemaakt.

Men zal Spr. waarschijnlijk tegenwerpen het beginsel der Indische maatschappij bij de handhaving van orde. daartegen heeft hij een antwoord: In 1826 is de van Malcolm uitgekomen over Britsch-Indie; daar een betoog voor, zeer uitgewerkt tegen de mogelijkheid van de vrijheid van drukpers in Britsch Indie argumenten waren daarin verzameld. 7 of 8 jaar later is de vrijheid van drukpers daar ingevoerd en gelsche bezittingen zijn zeker niet in materiële, welvaart verzwakt. Integendeel, zij zijn zeer in bloei uit gegaan. Hij stelt nu als amend. een nieuw amend. alleen bepalende: «Tegen misdrijven door misbruik de drukpers of invoering van gedrukte stukken wordt bij algemeene verordening voorzien.»

De MINISTER VAN KOLONIËN heeft niet zonder ding den heer Thorbecke een beginsel hooren verstaan zoo strijdig met het beginsel van dit Reglement verrast. Hij meende op de ondersteuning van die te mogen rekenen, omdat hij in eene andere richting is toegetreden tot het beginsel, gelijk in dit Reglement opgenomen. Dit beginsel heeft een punt van ernstige weging uitgemaakt bij de deliberatiën der Regering over de beginselen van dit ontwerp. Hij moet dus toe dat hij geen reden, althans geen naam weet te geven de bestrijding van heden. Z. Exc. geeft toe, dat de andere overtuiging kan komen, maar de grond van aangevoerd, waren er toch ook in 1851 en waarom heer Th. hem dan niet in 1851 op die gronden te staan zaam gemaakt, die hij nu tegen het beginsel van Overigens bestrijdt de Minister de meening van de vrijheid van drukpers in Indie wenschelijk acht.

De heer v. GOLTSTEIN zegt, dat het eene moeilijke taak is om in deze vergadering iets tegen de vrijheid van drukpers in het midden te brengen, die in ons land zoo inheemsch is, zoodat alles, wat er tegen gezegd wordt, eene wanklank wordt geacht. Desniettemin is hij verplicht voor te slaan wat z. i. door het algemeen belang wordt gevorderd. Hij heeft zich dus de vraag voorgesteld: of die vrijheid van drukpers, hier te lande zoo hoog geschat, in Indië kan worden ingevoerd? Spr. komt, na eene ontwikkeling zijner gronden, tot eene ontkennende beantwoording der vraag.

De heer VAN BOSSE zegt, naar aanleiding van hetgeen de Min. van Kolonien gezegd heeft, aangezien hij ook zitting had in het vorig Ministerie, en nu vóór het amend. van den heer Thorbecke stemmen zal, dat hij steeds van oordeel was, dat in Indië niet het onbepaalde beginsel van vrijheid van drukpers kon worden ingevoerd, zoo als in onze Grondwet voor Nederland, bepaald is. Hij is dus in der tijd niet geweest tegen het gedeeltelijk aannemen van het preventief stelsel. Maar nu moet hij wijzen op het verschil van omstandigheden en uitdrukkingen, waarvan men zich in 1851 bediende en nu. In het ontwerp, zoo als het in 1851 in den Ministerraad is overwogen, stond alleen: belemmering der drukpers, alleen voor zoo ver strijdig is met de openbare orde, en nu komt de rekbare uitdrukking voor: *belang van den Staat*. Nog iets: in 1851 verbood het artikel niet het invoeren van gedrukte stukken uit Nederland. En dat is ook onmogelijk, en als men dit hooft, dan zou eenmaal waar worden wat de heer Donker Curtius vroeger zeide: „De drukpers is de Koningin der aarde, die haar verbreekt, zal door haar verbroken worden.“ Volgens het tegenwoordig artikel kan de Regering alles weren; elke uitdrukking kan aanleiding geven, om te zeggen, dat het belang van den Staat de publicatie er van niet toelaat. Hij zou zich met het artikel kunnen vereenigen, als het zich alleen tot Indië bepaalde. Hij is dus vóór het amend. van den heer Thorbecke, dan vóór het artikel, zoo als het nu luidt.

De heer MACKAY zal het preventief toezigt in Indië toegeven, maar wij mogen niet verder gaan. — Het licht van elders mogen wij niet belemmeren; hij wil dus vrijen invoer voor de stukken uit Nederland, zonder preventie; maar hij zal ook voorstellen repressie, ook op stukken uit Nederland als de inhoud strafbaar is. Hij stelt dus voor de weglating der woorden: „en het toelaten van buiten Ned.-Indië gedrukte stukken“, en eene nieuwe alinea, aldus luidende: „De staften tegen misdrijven door invoering van buiten Ned.-Indië gedrukte stukken, gepleegd, worden bij algemeene verordening bepaald.“

De heer v. ECK zegt, dat dit artikel een uitloesel is van een geest, die geheel dit ontwerp beheerscht; een geest van wantrouwen omtrent alles wat met Indië in betrekking komt. Wantrouwen drijft tot het aanleggen van banden, zoo ook in dit artikel. De Staat kan alles verbieden, er wordt censuur, zelfs meer dan censuur ingevoerd. Hij wijst op het adres der boekhandelsvereniging, dat het artikel meer is dan censuur. Nu is de vraag: kan de drukpers in Indië niet evenzeer vrij zijn, wanneer het toch waar is, dat de voordeelen der vrijheid van drukpers tegen de nadeelen opwegen. Men heeft niet aangetoond, dat de openbare rust in Britsch-Indië na de invoering der vrijheid van drukpers meer in gevaar zou zijn geweest dan vroeger.

De heer THORBECKE vat het punt op omtrent de werking der drukpers in Britsch-Indië. Hij heeft voor zich vele Britsch-Indische dagbladen in verschillende talen, die zeer hevige artikelen bevatten. Nu is het waar, dat die stukken niet geleid hebben tot bepaalde rustverstoring meer dan vroeger, maar toch is op vele punten het militair gezag versterkt moeten worden om de inwendige orde en rust te bewaren. Als in het amendement van den heer Thorbecke ook ligt om aan de inlandische bevolking drukpers-vrijheid te geven, dan behoudt hij zich voor daarover straks nader te spreken.

De heer THORBECKE vraagt, wat hij zal antwoorden op hetgeen de minister nopens hem gezegd heeft (hetgeen hij den persoonlijk feit zou kunnen noemen). Hij zal niet veel zeggen. De minister heeft zich beroepen op Sprs. vroegere toestemming als ambtgenoot, maar dit sloot niet in de toestemming ten aanzien van alle punten. Dergelijke toestemming wordt ook bij meerderheid van stemmen verleend. Hij herinnert zich, zeer goed, dat hij te midden der beslommeringen van het Dep. van Binnenl. Zaken, zeer genegen was tot oordeel van hen, die met Indische oogen zagen, te volgen. De gelegenheid ontbrak hem om op alle punten, een ander Departement betreffende, een individueel onderzoek in te stellen. Hij herinnert zich wel, dat toen de vraag bevestigd werd: zal de drukpers vrij zijn? en als men hem dan gezegd heeft dat dit niet kan, dan is het zeer mogelijk, dat hij zich daartegen niet verder verklaard heeft. Maar volgt daaruit dan, dat men zich niet verzet tegen eene redactie, die als 't uitvloesel van het beginsel eenige jaren later wordt voorgedragen?

Buitendien, indien hij later ware ingelicht; hij zou niet aarzelen van eene vroegere meening terug te komen. Overigens pleit het Bijbrengen van persoonlijke redenen, zoodat door den Minister geschied is, ook niet voor de goede redenen, die men voor de zaak heeft. Het kan ook zijn, dat de Minister destijds wat te veel gerekend heeft op zijn ambtgenooten, en dat de reden wat te veel op hem. Eindelijk heeft Spr. de redevoeringen van de heeren v. Goltstein en Rochussen.

De heer BAUD betwist, dat vrijheid van drukpers zou in het belang der Regering. Spr. meent, dat de drukpers niet noodig heeft om de Regering te waarschuwen en te lichten, en op gezag van een schrijver, gelooft Spr.

dat geen staat van zaken, hoe volkomen ook ingerigt, voor den knagenden tand der drukpers bestand is. In Engeland zou, naar Spr. verklaring, men zich mede tegen de vrijheid van drukpers hebben verklaard (!!) In N.-Amerika zou niet minder de wensch bestaan tot het aan banden leggen der drukpers. Nu gelooft Spr. dat de drukpers, waarover op die wijs wordt geoordeeld, in Indië zeer groot nadeel berokkenen zou. Hij gaat de drukpers in Engelsch Indië na en tracht daaruit te staven, dat vrijheid van drukpers in Ned. Indië de grondzuilen van ons gezag zou doen schokken. Hij zal stemmen tegen het amendement van den heer THORBECKE. Dat van den heer MACKAY acht hij minder bedenkelijk; maar liever zag hij het regerings-artikel aangenomen; want hij vreest daarvan geenerlei misbruik.

De heer v. GOLTSTEIN verdedigt nog nader de door hem vroeger geuite meening.

De heer MACKAY stelt, ten gevolge van de gevoerde discussien, alsnu een nieuw amend. voor, waarbij de 2de alin. wordt voorgesteld, om aldus gelezen te worden.

«In Nederland gedrukte stukken worden onbelemmerd toegelaten; behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens regels, bij algemeene verordening te stellen.»

De heer VAN HOËVELL zegt, dat de heer Baud eigenlijk eene rede houdt tegen de vrijheid van drukpers in het algemeen; en dat de afkeer van dicit heer tegen de drukpers in Europa verklaart, waarom hij is tegen eene vrijheid in Indië. Spr. staat, wat zijn oordeel betreft over de vrijheid van drukpers in het algemeen, aan de zijde van den Min. van Justitie; en wat de quaestie aangaat in het particulier, voor Indië, hij acht eene zachte vrijheid noodzakelijk en mogelijk. De Minister heeft erkend, dat er willekeur bestond; Spreker betwijfelt of het voorgedragen wets-artikel die willekeur zal doen ophouden. De heer Baud hecht zeer weinig aan 't nut, dat de drukpers in Indië zou kunnen stichten; spr. toont door voorbeelden aan, hoe groot nut reeds nu die pers heeft bewerkt en hoe vele rampen zouden zijn afgewend, bijaldien vroeger de vrijheid van drukpers hadde bestaan. Hij wijst op de duizende slagtoffers, die de ramp van Demak bijv. heeft getroffen, alleen ten gevolge, dat ieder, ofschoon men alles wist, zwijgen moest en niets mogt openbaren. De drukpers zal, naar spr. meening, ons gezag in Indië, in stede van te ondermijnen, versterken.

Spr. acht ten slotte de bepalingen, betreffende de drukpers hier, als eene indirecte beperking van het grondwettig recht tot vrijheid van drukpers, hier te lande.

De MIN. v. KOL. refuteert op nieuw al de sprekers en verdedigt het artikel door de Regering voorgesteld. Betrekkelijk den heer Thorbecke merkt de Min. op, dat deze onjuiste en uit de lucht gegrepen mededeelingen doet, wanneer hij verklaart, dat hij, Minister, zich meermalen op de goedkeuring zijner ambtgenooten zou hebben beroepen.

De heer THORBECKE bewijst uit de eigen redevoering des Ministers, dat deze wettelijk zich vroeger beroepen had op de eenstemmigheid met zijne ambtgenooten. Voorts treedt de Spr. op nieuw in eene ontwikkeling van het gebeurde met dit ontwerp tijdens zijn Ministerschap, en refuteert eindelijk nogmaals de heeren van Goltstein en Baud.

De heer VAN BOSSE verklaart, na eene refutatie van de rede des heeren van Goltstein, dat de Min. de zaak niet juist voorstelt, betreffende hetgeen in den Ministerraad in 1851 zou zijn voorgevallen; want hij houdt vol, dat in het toen behandelde ontwerp niet stonden de woorden die er nu in staan, en dat hij Spr. het is geweest, die daarop had aangedrongen.

De heer SLOET vraagt het woord, maar zegt, dat, aangezien hij lang te spreken zal hebben, hij verlangen zou dat de vergadering nu het reeds 4 uur namiddag is, zich verdaagde tot morgen ochtend ten 11 ure. Tegen dit voorstel ontstaat verzet, tengevolge waarvan gestemd wordt, waarvan de uitslag is, dat het voorstel met 38 tegen 19 stemmen wordt aangenomen.

's Gravenhage, 3 Augustus.

Z. M. heeft benoemd tot regter-plaatsvervanger in de arrondiss.-regtbank te Zwolle, mr. J. Kalf, advocaat aldaar en lid van de Provinciale Staten van Overijssel; tot substituut-griffiers bij de arrondiss.-regtbank te Roermond, mr. E. de Bas, thans griffier bij het kantongerecht te Hout; te Nijmegen, mr. M. A. van Roggen; advocaat en plaatsvervangend kantonregter aldaar; tot procureur bij de arrondiss.-regtbank te Roermond, C. E. P. J. Strens, advocaat aldaar.

Z. M. heeft aan E. Meijer, notaris binnen het arrondissem. Leeuwarden, vergund zijne standplaats van het eiland Ameland, over te brengen naar Holwerd.

Z. M. heeft benoemd tot surnumerairs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, de heeren: C. G. van Wijk Werneke, te Rotterdam; Jhr. A. von Bülow, te Kampen; J. P. Janssens, te Amby; W. C. G. Abbeema, te 's Hertogenbosch; P. A. Broeze, te Nijmegen; J. C. Kremer, te Heeze; H. J. H. Berner, te Roermond; G. C. G. van Ketel, te Schiedam; en J. A. Meulemans, te Schiedam.

Z. M. heeft goedgekeurd dat door de Gedeputeerde Staten van Noord- en Oost-Friesland magtiging verleend worde aan de gemeentebesturen van Amsterdam en Leeuwarden om in overleg te treden over eene wijziging van het reglement op het beurtveer tusschen die Gemeente.

De heer Fromberg, agricultuur-chemist van de Indische Regering, reeds gunstig in het Moederland en de Kolonien bekend, heeft een arbeid ondernomen, die veler overtuiging zal wekken, en algemeene ondersteuning verdient. Bij de tegenwoordige, ernstige mededinging der beet-

wortel-suiker-fabrikage is het zeer wenschelijk, dat de meeste aandacht op de cultuur en de verwerking van het suikerriet gevestigd worde, opdat de koloniale suiker, waarvan de opbrengst de tweede plaats bekleeft in de rij der producten, die de schatkist stijven en de welvaart van zoovele Nederlanders bevordert, steeds met goeden uitslag die mededinging kunne volhouden. Tot bereiking van dat doel, — een doel, onmiskenbaar van algemeen belang, — heeft de heer Fromberg het schrijven ondernomen van een werk, waarin de suiker-cultuur zal behandeld worden naar den stand der daarop inwerkende natuurkundige wetenschappen, vooral der chemie, physiologie, geologie en ook der climato-logie. Eene beschrijving en beoordeeling der gronden en plaatselijke gesteldheden, die de schrijver op zijne veelvuldige reizen ten dienste der Cultures heeft leeren kennen, benevens de vermelding der rationeele verbeteringswijzen en van enkele, reeds door hem genomen proeven over den invloed van klimaat, grond en bemesting, zullen mede hare plaats vinden. Voorts zal de fabriekaadje, — alleen op zich zelve, hare verschillende methodes en uitkomsten, — maar ook de inrigting der fabrieken en toestellen, in het algemeen besproken en beoordeeld, en door afbeeldingen toegelicht worden; waartoe de hulp van een ervaren fabrikant aan den schrijver is toegezegd. Een historisch en tabellarisch overzicht der suiker-ondernemingen op Java, zoo ver de heer Fromberg daartoe in staat gesteld is, door mededeelingen uit het archief der directie over de cultures, zal de waarde der door hem te leveren arbeid aanmerkelijk verhoogen.

De verbetering in de cultuur en de fabrikage van de koloniale rietsuiker is derhalve het hoofddoel van het werk, en wij kunnen niet anders dan daarvoor de ruime ondersteuning inroepen van allen, die in dezen belangrijken tak van industrie en handel belang stellen.

De uitgave van dit werk is door den heer H. Nijgh, te Rotterdam, ondernomen; het zal bij afleveringen het licht zien. De prijs is zeer matig gesteld en de uitvoering zal voorzeker niets te wenschen overlaten; want de heer Nijgh stelt er altijd eene eer in, om de vruchten zijner pers met de beste buitenlandsche producten te doen wedijveren.

* HH. KK. HH. Prins en Prinses Hendrik worden heden van Soestdijk in de residentie terug verwacht.

* In deze residentie zijn aangekomen en aan het Hôtel de l'Europe afgestapt, Z. Exc. de Kardinaal en Aartsbischof van Tours, de abt Mariot en de abt Ménard; aan het Hôtel de Bellevue, de heer F. von Seebach, Generaal in Saksische dienst; — aan het Hôtel de Oude Doelen, de baron de Beaulieu Marionnais, grootmeester van H. K. H. de Groothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach. — en aan het Hôtel Pankez, de prins de Podenar en de prinses de Podenar, geboren Yermoloff, komende van Parijs, en de graaf van Rechters van Almelo.

* Het heeft den Koning behaagd, bij besluit van 3 Julij, n°. 56, het Departement van Oorlog te magtigen, om al de miliciens der ligting van 1851, bij het wapen der infanterie ingedeeld, mitsgaders zoodanige manschappen der ligting van 1852, tot datzelfde wapen behoorende, die niet langer dan vier maanden in werkelijke dienst zijn geweest, tegen den 18 Augustus dezes jaars van onbepaald verlof in actieve dienst bij hunne korpsen op te roepen, ten einde aan de najaars-oefeningen deel te nemen; zijnde bij dat besluit tevens bepaald: 1°. dat de opkomst der verlofgangers, zoowel van de afzonderlijk reizenden als van degenen, die in detachementen worden vereenigd, zoodanig zal worden geregeld, dat zij allen op bovengemelden datum, en wel vóór vier uren des namiddags, bij hunne korpsen aankomen; en 2°. dat de onder de wapenen gekomen manschappen, op den 18 September daaraanvolgende, weder met onbepaald verlof naar hunne haardsteden zullen worden teruggezonden, met uitzondering dergenen, die tot onderdeelen van korpsen behoren, welke aan een oefeningskamp mogten deelnemen, en die eerst eenige dagen later, nadat zij in de garnizoens-plaatsen zijn teruggekeerd, in het genot van verlof zullen worden gesteld.

* In het hoofdkiesdistrict Eindhoven zal ten gevolge van het overlijden van den heer F. van der Heijde, op Dinsdag den 22sten Augustus aanstaande de verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal plaats hebben.

Blijkens Bericht van Z. M. consul-generaal te Genua, heeft het departement van marine te Turyn den 6den Julij jl. in het officiële Piemontesche dagblad eene kennisgeving gedaan, waarvan de vertaling aldus luidt:

„De zeeroovers van het zoogenaamde Riff, wier stoutmoedigheid en wreedheid door het vertrouwen op hunne moedertong te genaken liggend steeds toenemen, schijnen kortelings op de hoogte van kaap Tres Forcas, ten westen van Melilla, de Engelsche koopvaardijbruit Outhurst Komg vernoverd te hebben.

„De koopvaarders, bewust hoe onveilig deze deelen zijn voor de zeevarenden is geweest, hebben met hunne geweldige mededeeling ten nutte maken om de gevaarlijke streken zooveel mogelijk te vermijden.

Bij besluit van Z. Exc. den Min. van Binnenl. Zaken van 30 Junij 1854, n°. 122, 5de aft., is weder de som voor schoolonderwijzers-gezelschappen over het loopende jaar 1854 toegestaan. Het getal onderwijzers-gezelschappen in ons land bedraagt 238. In het 5e district van N. Brabant, 1e en 2e district van N. Holland en het 2e en 5e district van Utrecht, hebben geen onderwijzers-gezelschappen, hij het gouvernement bekend, plaats, en ontvangen dus geene toelagen. De som, welke daarvoor afgezonderd

(Handelsblad.)

Uit eene goede bron verneemt men, dat de Pruisische consul-generaal de heer Levenhagen te Rotterdam, met eene bijzondere zending van zijner regering naar Rio de Janeiro zal vertrekken, en op zijn post zal terug keeren, zoodra hij het doel zijner zending zal bereikt hebben.
(N. R. C.)

Gedurende de maand Julij jl. heeft de Nederlandsche IJzeren
 Spoorwegmaatschappij vervoerd 119.110 personen, en heeft
 zij opgebracht eene som van f 129,927.38½, uitmakende
 sedert 1 Jan. jl. een totaal van f 674,663.34.

Volgens een staat van opgave van den Rijn-Spoorweg hebben de opbrengsten gedurende de maand Juli 1854 bedragen van 60,183 personen en goederen f 95,570.02½.

Te Hooogeveen, is den 1 Augustus tot lid van den gemeenteraad gekozen de heer H. C. Scheltens, koopman aldaar.

(S) **Beemster**, 2 Augustus. Onze kermis wordt druk bezocht. Het schoone weder en de welstand onzer hoeren lokt vele bezoekers op dezelve uit. Onafzienbaar zijn soms de rijen voertuigen van allerlei soort, die men langs den weg ontmoet, en alles naar onze kermis trekkende. Ja, het was soms zoo vol in de herbergen, dat de later aankomenden geene plaats voor zich en voor hun paard vinden konden. Men heeft echter bij al die vastheid, bij al die drukte geene ongeregeldeheid opgemerkt, zoodat de orde geen oogenblik is gestoord geworden. De handel was er zeer druk, er is zeer veel gedaan, en er zijn ook redelijke hooë prijzen voor het aangevoerde vee besteed.

Groningen. 2 Augustus Men verneemt, dat dezer dagen door den Minister van Binnenlandsche Zaken, op het onlangs daartoe gedaan verzoek, is te kennen gegeven, dat hij zwaarigheid maakt, te treden in het plan, dezerzijds voorgesteld ter zake der Lauwerzee-quaestie, nadat Friesland zich daaraan had onttrokken. Z. Exc. moet echter zeer genegen zijn, om, zooveel mogelijk, de bezwaren op te heffen, wanneer eene of andere particuliere vereeniging deze belangrijke zaak zou aanvatten. Mogè nu de provincie zien, wat zij in dezen kan doen en tot stand brengen.

Theatre Français.

van calembours overlaadde, hetzij hij zich, tot het onbegrijpelijke toe, vermenigvuldigde door ons achtereen een orginelen jongen engelschman, zijn niet minder potsierlijken vader en diens excentrieke wederheft voor te stellen, altijd werd Mijnheer Hoffmann met daverende toejuiching begroet. Wij wenschen den directeur M. Renault geluk met een inval, waaraan hij eene goede ontvangst en het publiek vele vermakelijke avonden zal te danken hebben.

Z. M. heeft 1o. aan den hoofdingenieur van den waterstaat van de 1ste kl. J. A. van Essen, van 1 Augustus jl. verleend eervol ontslag uit 's Rijks dienst; 2o. met ingang van 1 October e. k. benoemd: tot hoofdingenieurs van den waterstaat der 1ste kl. de hoofdingenieurs van de 2de kl. C. J. Bolten, D. J. Storm Buijsing en J. G. van Gendt; de tweede genoemde thans met verlof buiten werkelijke dienst bij 's Rijks waterstaat, zonder bezwaar van 's Rijks schatkist; tot hoofdingenieurs van den waterstaat der 2de kl. de ingenieurs van de 1ste kl. jhr. E. C. B. van Rappard en C. Brunings; tot ingen. van den waterstaat van de 1ste kl. die van de 2de kl. J. de Kruiff, L. van de Kastele, J. G. W. Fijnje en J. Strootman; de ingenieurs L. van de Kastele en J. G. W. Fijnje, thans met verlof buiten werkelijke dienst bij 's Rijks waters., zonder bezwaar van 's Rijks schatkist; tot ingen. van den waterstaat van de 2de kl. de aspirant-ingenieurs, L. J. de Cellié Muller en G. van Diesen; tot aspiranten-ingenieurs de snijmaaiers bij den waterstaat, H. A. J. W. van Beusekom en A. J. Brevet.

Per Telegraaf.

Berlijn, Vrijdag 4 Augustus. De Koning heeft, bij het doen eener wandeling, eene ligte-wonde aan den voet bekomen. Z. M. heeft daardoor de reis (de telegraaf meldt naar Putbus?) uitgesteld.

Dantzig, Vrijdag 4 Augustus. De stoomboot *Nicola* brengt het berigt, dat de eerste divisie Fransche troepen en de generaal Baraguay d'Hilliers te Ledsund zijn aangekomen.

Stettin. Donderdag 3 Augustus. Per stoomboot *Nageer* is, uit Stokholm van 31 Juli des avonds, de tijding ontvangen, dat van wege den Koning hoogst gewichtige voorstellen aan den Raad van State worden verwacht.

De generaal Buraguy-d'Hilliers, was den 29sten aan boord van de *Reine Hortense*, aangekomen. Hij was met groote onderscheiding door den Koning ontvangen. De *Reine Hortense* was voorts den 31 Julij weder vertrokken, koers zettende naar de golf van Finland.

De Fransche landingstroepen zijn op de Alands(Oelands)-eilanden aangekomen.

[Deze dépêche is gister avond te laat ontvangen, om in ons vorig No. opgenomen te worden. Red.]

Bucharest, Zondag 30 Julij. De Russen zijn reeds tot Silaoa en Dereschti teruggetrokken en worden steeds door de Turken gevolgd.

Omer-Pacha werd te Bucharest verwacht.

Bayonne, Woensdag 2 Augustus. De Koningin Isabella heeft tot den generaal San Miguel een brief gerigt waarin H. M. hem dank zegt voor de diensten, aan Haar en het Vaderland bewezen.

Stokholm, Maandag 31 Julij. In de heden avond te houden zitting van den Rijksraad verwacht men zeer gewigtige voorstellen van den koning.

Malta, Zaterdag 29 Julij. De schepen die de troepen aan boord hebben, welke de bey van Tunis naar Konstantinopel zend om der Porte bijstand te bieden, zijn alhier aangekomen.

Athene. Vrijdag 28 Julij. De geruchten betreffende de weigering van den heer Mavro-Cordato, om de betrekking van minister-president te aanvaarden, blijken van allen grond ontbloom te zijn geweest. Morgen zal hij als zoodanig den eed in 's Konings handen afleggen.

Londen, Vrijdag 4 Augustus (1½ ure). Consols op t.
92½, 5; Mexico N. 3 pct. 24½, 5; Peru N. 4½ pct. 67½,
2; 69; Gren. Uitg. 6½, 3; Ecuador 3½, 2; Spanje binnenl.
3 pct. 38½, 38½; dito 1 pct. 18½, 19, dito Certific. 4½, 5;
dito Possive 4, 4½; Russer 4½ pct. 82½, 83; dito 5 pct.
98; Holl. 2½ pct. 61; dito 4 pct. 92.

Weinig handel.

— De markt in tarwe was veel en twee sh. 10
toevoer matig.

Weenen, Donderdag 3 Augustus. N. M. t. d. 83½; lett. B. 96; Lomb. 96½; Bankactien 1256; Wiss. den 1213; dito op Parijs 146½; Loten v. fl. 250 12½; ver 24½; N. Leen. 83½.

Er zijn aanzienlijke kooporders voor Metallieken g
tueerd.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 4 Augustus 1854.

Nederland. Pct.		Rusland.	
Ned. W. Schuld.	2 1/2	59 1/2	7/8
Dito Certificat.	3	71 1/2	3/4
Dito dito	4	89 1/2	3/4
O. I. Leening.	4	89	
Amort. Syndic.	3 1/2		
Hand. Maats.	4 1/2		
Belgie.			
Certificaten	2 1/2		
D ^o Rothschild.	2 1/2	48 1/2	
Frankrijk.			
Obligation.	3		
Spanje.			
Nieuwe	1	18 1/2	15 1/2
Dito Buitenl.	3	38 1/2	
D ^o Binnenl. o/m.	3	34 3/4	1/2
Bew. Sp. Com.		4 1/2	3/4
Amort. Schuld.			
Portugal.			
Londen nieuwe.	5	36 3/4	1/2
Dito uitgest.	4		
		Poten.	
		Obligation	4
		Oostenrijk.	
		Metalliek	5
		Dito bet. Amst.	5
		Dito letter B.	5
		Dito 1847	2 1/2
		Dito 1851/1852	2 1/2
			63 1/2
			74 1/2
			74 1/2
			32 1/2
			32 1/2

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 96 $\frac{1}{2}$; Philad., act. 3 $\frac{1}{2}$; Mexic., te Lond. 3 pct. 23 $\frac{1}{8}$, 24; dito 23 $\frac{1}{8}$, 24; Peru 4 $\frac{1}{2}$ 64 $\frac{1}{2}$.

Bij zeer geanimeerden omzet was de markt algemeen zeer stig gestemd, op zoo men zegt zeer gunstige politieke ber omtrent de Oostersche zaken. Van de genoteerde fondsen w Oostenrijksche, en vooral zilveren 5pct. Met. 1854 het te plaatsen.

FRANKFORT, Donderdag 3 Aug. Metal. 5 pct.
Spanje binnenl. 3 pct. 33 $\frac{7}{8}$; dito 1 pct. 18 $\frac{1}{2}$.

PARIJS, Donderdag 3 Augustus. Fr. 4½ pct. 98
dito 3 pct. 70.95; Sp. binn. 3 pct. 33½; dito 1 pct.

Advertentien.

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY, *over*
alle andere geneesmiddelen, in gevallen van verzworen
open beenen enz. De heer Liddel, Droogist te Har-
 verklaart in eenen brief aan den Professor Holloway
 dagteekend den 3 November 1852, dat een man, ge-
 Kay Bate verschikkelijk leed aan open beenen. Van de
 tot aan den enkel waren zijne beenen bedekt met v-
 en uitwas van vleesch, doormengd met witte en
 plekken. Hij maakte gebruik van de zalf en pill-
 Holloway, welke eene bewonderenswaardige genez-
 gevolge hadden, want in minder dan drie weken,
 alle zweren verdwenen en hij kon met gemak en vaar-
 gaan. Zijne beenen zijn thans volmaakt hersteld,
 bevindt zich in den besten staat van gezondheid.

Doosjes Pillen à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f
f 20.50. Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f
f 13.85, f 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen
VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amst.
bij de Wed. A. P. MILIUS, te Utrecht en bij J. ST
MAN, Hoofd-depôtouder te 's Bosch, alsmede te
Strand 244, HOLLOWAY'S Etablissement.

L'Editeur H. NICH, à Rotterdam, a Publié le Prospectus d'un Ouvrage, intitulé

LE GRAND ARMORIAL.

RECUEIL DES ARMOIRIES DES FAMILLES NOBLES ET PATRICIENNES DE L'EUROPE
PRÉCÉDÉ D'UN TRAITÉ DE LA SCIENCE DU BLASON ET D'UN
DICTIONNAIRE DES TERMES HÉRALDIQUES;

et suivi

D'UN DICTIONNAIRE DES DEVISES ET D'UNE CONCORDANCE DES ARMOIRIES.

Ouvrage honoré de la souscription de S. M. le Roi et de S. A. R. le Prince Frédéric des Pays-Bas.

Les Prospectus se distribue gratis.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.